

Komandi partur

Í komandi parti verður greitt frá Hans J. Havstrey, sum hevði eina glæsiliga framtíð fyri sum politikari,

Tá 50 ár vóru liðin síðan gøtumenn tóku stig til at stovna fiskimannafelagið var samkoma í Gøtu fyrri stigtakarunum í kjallaranum við Gil, har hetta stig var tikið. 12 av upprunaligu stigtakarunum vóru tá til staðar.

Aftara rað v.f.: Jóan Simun Isaksen, Hans A. Husgaard, Sámal Jákup Thomsen, Jógvan Zachariassen, Óla Jákup Zachariassen, Jóan Elias Gregersen, Andreas P. Gregersen

Fremra rað: Tummas Hans Hansen, Óla Jákup Jacobsen, Poul Enok Hansen, Hans Hendrik Olsen, Karl Gøthe

Tey fyrstu árin vóru tað Konoy og Rasmus, sum myndaðu felagið. Hvussu framskygdir teir vóru, sást av, at í 1920 byrjaði útgávan av FF-blaðnum, sum teir báðir stjórnaðu. Hetta blað kom út eina ferð um vikuna, og hetta var ikki smávegis avrik við teirri útgerð, sum tá fanst. Hetta var fyrsta fakfelagsblað í Føroyum.

Endamálið við hesum blaði var at kunna fiskimenn. Men blaðið fekk sum frá leið eina slíka illvild móti sær, at tað eftir 8 ár helt uppat, samstundis sum at Konoy av somu orsök legði frá sær sum formaður. Í seinasta blaðnum eru heilsanir frá fiskimonnum, har teir takka honum fyri hansara avrik. Í einum av hesum brøvum verður sagt, at henda tøkkin varð samtykt við eini atkvøðu ímóti!

Eisini formaður fyri lærara-felagið og mangt annað

Samstundis sum Konoy var formaður í FF 1911-1926, var hann formaður í Føroya Lærarafelag 1915-1927. Hann var lögtingsmaður fyri Sjálvstýrisflokkin so at siga í einum frá 1906-1927

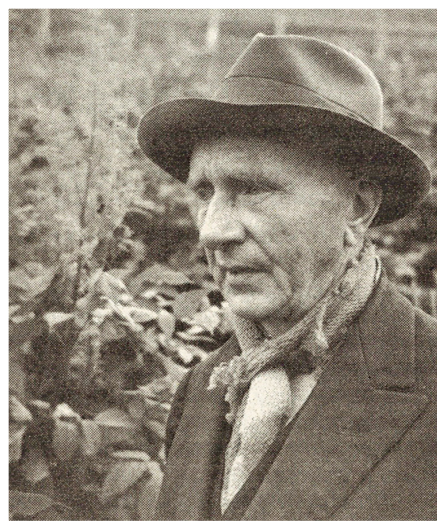
Á tingi kom hann at arbeiða saman við sínum ungdómsvinum Simun av Skarði og Rasmus á Háskúlanum og seinni Jákup Dahl. Skúlablaðið skrivaði í 1945, at tað at vit vóru komin so langt í andaligari menning, áttu hesir menn æruna av.

Konoy bardist eisini fyri rímligum lönarkorum hjá lærarum, eins og hann bardist móti teirri tiltiknu gr. 7 í skúlalógini, sum segði, at øll undirvísing skuldi vera á danskum.

Gjördist javnaðarmaður

Konoy doyði í 1956. Sambært minningar-ordum í Sosialinum var hann vónsvikin av Sjálvstýrisflokkinum. Hann kendi seg sum frá leið ikki væl millum afturhaldskreftirnar í flokkinum, og mundi hetta var orsök til at hann gavst sum tingmaður. Hansara hugsjón lá á javnaðarleiddini. Hann var stillaður upp sum fólkatingsvalevni av javnaðar- og sjálvstýrisflokkinum, men varð ikki valdur.

Konoy var eisini limur í Føroya Skúla-

Her er Simun Pauli í urtagarðinum

stjórn 1918-25, sama tíðarskeið var hann limur í kirkjuumsjónarráðnum. Hann var eisini umsjónarmaður við bygdaskúlarnar í Føroyum 1931-56. Her fekk hann eisini góð ummæli. Sagt varð, at hann kom til lærararnar sum teirra líkamaður og hjálparmaður og ikki sum njósnari. Hann gav sær stundir, tá hann kom til bygdina. Einkin av tí at koma sum ein hvirluvindur inn í skúlastovuna og so burtur aftur, nei, hann hevði fragd av at hoyra, hvussu væl nógv lærarafólk gjørdi sítt arbeiði. Um tað var onkur, sum var heldur veikur, ja, so setti hann seg sjálvan undir liðini á læraranum og var har allan dagin, kanska næsta dag við. Mangur ungur lærari fekk hesar løtur lag á at undirvísa.

Konoy gjørdist heiðurslimur Føroya Lærarafelags í 1948. Umframt alt hetta var hann kommunustýrislimur í Gøtu 1910-1930, og hann var formaður tey flestu árin. Postin í Gøtu hevði hann eisini

Framúr lærari

Naena Danielsen, sum var ættað úr Syðrugøtu, hevur í endurminningum skrivað um fastur sína Elspu Johannu, sum giftist til Mikladal:

»Simun Pauli úr Konoy var góður lærari,

Konoy saman við sínum. V.f. Halldór, Simun Pauli, Gunnhild, aftanfyrri hana stendur Ragnhild, Hansina, Árni

og skúlin í Gøtu hevði gott orð á sær. Tí sendi Elspa Johanna sonin, Simun Petur, til Gøtu at ganga í skúla. Seinni fekk hann sær útbúgving sum maskinmeistari. Onkuntíð segði hann skemtandi: »Eg varð sendur á universitetið í Gøtu. Tað var har, at stóðið varð lagt.

Hetta er so avgjørt ikki nakað eindømi. Konoy var ein lærari, sum respekt var fyri. Doreus Jacobsen, f. 1892, greiddi frá, at koyrilin hekk á bróstinum. Men so stór var virðingin fyri læraranum, at hann bleiv ongantíð tikin niður.

Naena greiddi frá um skúlagongdina: »Tá ið eg gekk í skúla í Gøtu, og vit høvdu samfelagslæru, greiddi Konoy soleiðis frá millum annað um rættindi.

Tá ið tvey skulu giftast, og tey fara inn í kirkjuna, eigur maðurin tey klæði, hann er í, og konan eigur klæðini hon er í. Men tá tey koma út aftur og eru gift, tá eru tey vorðin til eitt og bæði eiga klæðini hjá hvørjum øðrum.

Eg minnst eisini hann siga, at um tá ið onkur hevði gjørt okkurt revsivert og hann er dømdur og hevur sitið dómin av. Komin út aftur hevur eingin loyvi til at peika eftir honum. Um tú ger tað, so ger tú sjálvur nakað revsivert. Hin persónurin er friur maður, tá ið hann hevur tikið sín straff. Jú vit lærdu meira enn tabell og ABC í Gøtu«.

Fimleikur og nýggjan skúla

Konoy vildi eisini læra børnini fimleik. Men hetta kundi eina ferð vanlukka spurst burtur úr, tá ið tey gjørdi fimleik á gelendaranum á brúnni um Gøtugjógv. Tá datt ein genta í gjónna. Men tibetur var hon í einum kjóla, sum virkaði sum fallhjálmur, tí fekk gentan ongan skaða.

Í 1929 fekk Gøtu mest framkomna skúla í landinum. Har var nevniliga eisini nakað so forkunnugt sum fimleikahøll. Johan Kalsoy skrivaði í minningarordum:

Simun Pauli, sum so mangir aðrir lærarar, arbeiddi í mong ár undir trongum viðurskiftum, bæði hvat húsarúmd og fíggarligum viðurskiftum viðvíktu. Men í einari tíð, tá ið mangur mundi halda, at tað var óðamannaverk at taka uppá seg tungar

byrðar til byggjan av skúlum, gjørdur gøtu-menn tað bragd at byggja ein nútímans skúla eftir tíðini, og í hesum verki mundi Simun Pauli vera hin drívandi kraftin.

Simun Paula var tað greitt, at skuldi hin føroyski skúlin kunna meta seg við skúlan í grannalondunum var tað eisini at tað vóru bygdur tíðarhóskandi skúlar í landinum.

Havin hjá gamlalærara

Eins og Rasmus á Háskúlanum var Konoy bitin av urtagarðsarbeiði. »Havin hjá Konoy» var tiltikin bæði í Gøtu og aðrastaðni. Hann vildi vísa hvat ið kundi alast burtur úr føroysku moldini. Tað komu eisini fólka aðrastaðni frá at síggja havan.

Konoy var ein teirra sum tóku stig til at stovna losjuni í Gøtu. Eisini var hann stórtemplaraumboð. Dóttir hansara, Ragnhild, var saman við manninum, Jákup Simonsen, Jákup lærara, allar sínar dagar virkin í hesi losju. Konoy var eisini vinur við Peter Jensen, tann danska meiaristin, sum skapti søgu innan fráhaldsarbeiði, mjólkarforsýning og sjúkrakassan.

Konoy fekst eisini við vinnuligt virksemin. Hann keypti Skipanes, t.v.s. sjálvt nesið, har tikið var ímóti sild á Skálafjørðinum.

Konoy var við til í 1916 at taka stig til at stovna Skipafelagið Føroyar. Hann var ein av teimum fimm, sum bjóðaðu til fund um málið á Doktoragrund á Ólavsøku 1916. Í november sama ár var hann ein av teimum um 90 monnunum, sum bjóðaðu alment til tekning av partapeningi.

Undir 1. heimsbardaga var hann limur í "Vareforsyningsudvalget" hjá lögtinginum.

Ættin

Konoy var giftur við Hansinu Hansen, ættað av Fløttinum í Syðrugøtu. Tey finga børnini Árni, giftist við Amandu Skibenæs á Skipanesi, Halldór giftist við Marnu úr Miðvági, Ragnhild giftist við Jacob Simonsen, á Brúnni, sum eitt mannaminni var lærari í Gøtu. Gunhild giftist við Albert, son Óla Jákup í Tjornustovu í Norðragøtu.

Sanniliga var Simun Pauli úr Konoy ein merkismaður.